

ACCIONS DE BOICOT A ISRAEL EL 10 DE FEBRER EN COMMEMORACIÓ DE LA MORT DE JAWAHER ABU RAHMAH

Arnau Carné
Universitat Comunista dels Països Catalans
25/01/2011

La organització Stop the Wall, els Comitès Populars de Bi'lin i la Unió General de Dones Palestines han llançat una crida a fer accions de BDS (Boicot, Sancions i Desinversions contra l'Estat d'Israel) aquest 10 de febrer de 2011 per commemorar la mort de Jawaher Abu Rahmah, manifestant palestina que va morir a causa dels gasos lacrimògens de l'exèrcit israelià el passat 31 de desembre de 2010.

LA MORT DE JAWAHER...

Jawaher Abu Rahmah va morir per "enverinament". Després d'inhalar grans quantitats de gasos lacrimògens durant la manifestació setmanal contra la construcció del mur a Bil'in, ingressà a l'hospital de Ramala, on va acabar morint.

Jawaher, de 36 anys, era la germana de Bassem Abu Rahmah, qui també fou assassinat en una altra protesta a Bil'in el 17 d'abril de 2009. Bassem va morir per l'impacte que li causà un dels projectils de gas lacrimogen d'alta velocitat de l'exèrcit israelià.

Malauradament, aquestes no són les dues úniques víctimes mortals assassinades per l'exèrcit israelià en les protestes contra la construcció del mur, sinó que tan sols amplien una llarga llista. En un altre exemple, unes setmanes abans dels bombardeigs sobre Gaza de l'hivern de 2008/2009, l'exèrcit israelià va assassinar a trets dos joves del poble de Ni'lin. Aquest últim cas és especialment macabre pel fet que les mateixes autoritats de l'exèrcit israelià havien fet arribar una carta al comitè del poble advertint que si seguien les protestes contra la construcció del mur, a la propera manifestació els matarien dos nois. Així va ser...

EL MUR DE LA VERGONYA

L'any 2002, amb l'excusa de "l'amenaça terrorista", es comença a construir el que es coneix com "el mur de la vergonya", un mur de formigó d'uns 8 metres d'alçada que pretén rodejar els Territoris Ocupats palestins i que també s'endinsa dins d'aquests, separant pobles veïns, viles de les seves terres de conreu, vies de comunicació, etc.

El "mur de la vergonya" és un més dels múltiples àmbits de l'apartheid israelià, juntament amb la ocupació militar, els assentaments de colons, els "check points" (punts de control militars), les carreteres segregades, el control dels recursos hídrics, del comerç, de les

fronteres...

LES ARMES D'ISRAEL

Nous projectils a les manifestacions

Des de finals de 2008, les manifestacions de protesta contra la construcció del mur dels pobles de Bi'lin, Ni'lin i Jayyous han estat reprimides mitjançant una nova arma "antidisturbis". Es tracta d'un projectil de gas lacrimogen d'uns 15 centímetres de longitud i 5 de diàmetre, cobert per una goma que li permet rebotar amb força arribant a altures de fins a 5 metres. Pot ser disparat a una distància de 500 metres i a diferència dels antics projectils de gas lacrimogen, no comença a alliberar el gas fins que impacta i és impossible advertir la seva trajectòria per tal d'esquivar-lo.

Bombardeig amb fòsfor blanc a Gaza

En els bombardeigs de l'exèrcit israelià sobre la Franja de Gaza de l'hivern de 2008/2009, es va utilitzar armament prohibit per la Convenció de Ginebra de 1980. Es tracta de les anomenades bombes de fòsfor blanc, un agent químic que causa cremades greus a tot el qui es trobi en el seu radi.

Amnistia Internacional va denunciar que aquestes bombes havien estat utilitzades contra l'hospital Al Quds de Gaza, la seu principal de la ONU i una escola de Nacions Unides a Beit Lahia, entre altres "objectius militars".

L'armament nuclear

Els primers plans pel programa d'investigació nuclear daten de la mateixa creació de l'Estat d'Israel, l'any 1948. El 1952 es funda la Comissió d'Energia Atòmica Israeliana, inclosa en el Ministeri de Defensa. El 1953 es firma un acord de cooperació atòmica amb França, i el 1954 amb Estats Units. A mitjans dels anys 60 ja es realitzen les primeres proves amb bombes atòmiques.

Val a dir que fins el 1986 només existien sospites de que Israel posseís la bomba atòmica. Fou en aquest any quan Mordejai Vanunu, antic tècnic nuclear de la central de Dimona (Israel), va revelar la seva existència. Mordejai fou segrestat a Roma per agents israelians i empresonat durant 18 anys en presons israelianes.

EL NEGOCI DE LES ARMES: ISRAEL, LA UNIÓ EUROPEA I L'ESTAT ESPANYOL

Tot i que el Codi de Conducta de la Unió Europea prohibeix l'exportació d'armes a països en conflicte, l'Estat espanyol, així com altres estats de la Unió Europea, segueix venent armament a Israel.

L'any 2007 els estats membres de la Unió Europea van autoritzar l'exportació d'armes a Israel per valor de 200 milions d'euros, sent l'Estat francès el principal proveïdor.

El juliol de 2005 el SIBAT s'estableix a l'ambaixada israeliana de Madrid. El SIBAT és una organització d'Assistència Exterior i Exportació de Material de Defensa, un organisme governamental depenent del Ministeri de Defensa israelià. El seu objectiu és "la promoció de les activitats d'exportació de defensa d'Israel, prestant assistència a governs estrangers interessats en cooperació industrial en el camp de la defensa". I fa gala de que els equips de les Forces de Defensa Israelianes comercialitzats per aquest "han estat provats en combat".

EL BOICOT A ISRAEL

Des de l'any 2005, amb el recolzament de més de 170 organitzacions palestines i inspirada amb la campanya de boicot contra el règim d'apartheid sud-africà, s'impulsa la campanya BDS (Boicot, Sancions i Desinversions) contra l'Estat d'Israel per tal d'exercir pressió internacional sobre aquest perquè deixi de vulnerar les resolucions internacionals i perquè deixi de vulnerar els drets humans de la població palestina.

L'Estat d'Israel i el seu exèrcit no només vulneren sistemàticament els drets humans de la població palestina, sinó que s'han especialitzat en l'exportació d'aquesta vulneració, essent reconeguts en l'entrenament dels grups paramilitars colombians, en grups armats africans vinculats al tràfic de minerals, en l'execució del cop d'Estat d'Hondures...

Els Territoris Ocupats palestins s'han convertit en un laboratori de proves d'armes cada cop més sofisticades. Armes confeccionades pel seu ús dins de ciutats, on s'hi trobem "aplicacions paramilitars" i material antidisturbis, que després el SIBAT ofereix a governs estrangers, fent de la ocupació un negoci d'Estat.

A l'octubre de 2006 es va firmar un acord de cooperació militar entre la OTAN i Israel, gràcies al qual militars espanyols van viatjar a Israel per entrenar-se.

Responsables de la creació dels Mossos d'Esquadra han fanfarronejat d'haver acudit a serveis israelians per l'entrenament d'aquest cos policial.

En els últims anys també s'han detectat diversos convenis entre empreses de seguretat actives a l'Estat espanyol i empreses d'entrenament militar israelianes.

Així, el boicot a l'Estat d'Israel és el boicot a la mort de Jawaher Abu Rahmah, és el boicot a la indústria militar, és el boicot a la guerra bruta, és el boicot a l'avenç dels mecanismes de repressió contra les protestes de Bi'lin, de Bogotà, de Barcelona...